अनुवर्ज्जनान्न मं तमोपहाअन्धकारविध्वंसकाविमुक्ताः प्रेरिता अंशवोयत्रेत्युदयक्रियाविशेषणं यद्यपि परमते क्तान्तस्य पूर्व्वनिपातोदृश्यते तथापि विमुक्तशब्दस्याच न पूर्व्वनिपातोगमकत्वात् अत एव दैक्यं सोऽन्वयेसतीत्युक्तं केचित्तु हन्तेर्भावेक्विप् तमोपहनमाय विमुक्ताअंशवोयत्रेत्याहुः ॥ ३५ ॥

आशुश्रूषन् समैथिल्यावार्त्तां हर्म्येषु रक्षसां। शीयमानान्धकारेषु समचारीदशङ्कितः ॥ ३६ ॥

आश्वित्यादि। सकपिर्मैथिल्याः सीतायावार्त्तामाशुश्रूषन् श्रोतुमिच्छन् प्रत्याङ्भ्यां श्रुवइत्यात्मनेपदप्रतिषेधः रक्षसां हर्म्येषु गृहेषु समचारीत् सङ्क्रान्तवान् अतोलान्तस्येति वृद्धिः शीयमानान्धकारेषु अपगच्छत्तमस्सु शद्लृशातने शदेःशितइति तङ् पाघेति शीयादेशः अशङ्कितः शङ्कारहितः ॥ ३६ ॥ ज०म०

आश्वित्यादि। हनूमान् मैथिल्यावार्त्तामाश्रोतुमिच्छन् रक्षसां हर्म्येषु सौधगृहेषु समचारीत् संचरति स्म तृतीयायोगाभावात् सभस्येति न मं व्रजवदेति त्रिः स्मृदृशननुज्ञेत्यादावाङ्वर्ज्जनान्न मं कीदृशेषु शीयमानाअपगच्छन्तोऽन्धकारायेभ्यः शदोऽपि ममिति मं अशङ्कितः निर्भयः कर्त्तरि क्तः अकर्म्मकत्वात् भावेक्तोवा शङ्काजाताऽस्येति इतोऽस्य जातइति इतोवा ॥ ३६ ॥ भ०

शतसाहस्रमारक्षं मध्यगं रक्षसां कपिः। ददर्श यं कृतान्तोऽपि म्रियेतासाद्य भीषणं ॥ ३७ ॥